

Forfatter: Houstrup, Jens Christian

Titel: BREV TIL: Nicolaysen, Vilhelm Bernhoft FRA: Houstrup, Jens Christian (1857-11-05)

Citation: Houstrup, Jens Christian : "BREV TIL: Nicolaysen, Vilhelm Bernhoft FRA: Houstrup, Jens Christian (1857-11-05)", i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 417. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000123.pdf> (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Houstrup, Jens Christian , *Breve fra og til C. Hostrup,*

*C. Hostrup til V. Nicolaysen.
Silkeborg. 5, Novbr. 1857*

Kjære Ven!

Naar jeg ikke har skrevet dig til hele denne lange Sommer, saa kunde det synes endnu mere utilgiveligt end min tidligere Brevknaphed, men det er det dog ikke. Nej — siden vi saaes, har vi To (Elisabeth og jeg) gaaet og stridt med en stor Sorg. Ja, du har maaskee hørt den. Vor lille Svend blev sygere og sygere, og nu har hans lille Legeme allerede i to Maaneder ligget paa Silkeborg Kirkegaard. — Jeg kunde ikke skrive. —

Jeg har haft megen Glæde af eders smukke Foræring og takker eder af Hjerter derfor. Tidemand's Billeder er jo en lille Huuskat, hvorved man stadig paany kan fornøje sig og Andre, og Landskabsbillederne er for mig kjære Erindringsblade fra eders storartede Natur.

Ogsaa herovre er der noget Storstilet i Naturen — for os i det Mindste; her er hverken sjællandsk eller norsk, men noget af begge i en s. 418ny Forbindelse. Til Foraaret flytte vi ind i en smuk og rummelig Præstegaard, som ligger dejligt ved Sø og Skov. Vi vente, at du og din unge Frue som et ægte skandinavisk Ægtepar ogsaa kommer til Silkeborg og bringer nogen frisk Fjeldluft med jer. Saa skal I prøve paa at sejle paa vore Floder og bestige vore smaa Lyngbjerge og see, om de jydske Birke ikke godt kan maale sig med de norske; ja, om I har Lyst til det, gjæste en jydsk Bonde og see, om han ikke mere ligner sine norske Frænder end sine tyske Grander. Og hvis I vil overvære en Gudstjeneste her, saa haaber jeg, at jeg ikke — som sidst — skal være saa usikker og famlende, fordi jeg følte, at jeg stod paa fremmed Grund ^{*)} uden noget Kald — andet end Venskabet, og jeg troer dog, at jeg i det Hele taget har faaet Naade til at tale jævnt og klart, — det skal slet ikke være en Kraftkunst — men kun et ærligt Menneskes simple Vidnesbyrd om, hvad der er ham en Hjertesag.— —

Gotfred Rodes Digtsamling har jeg læst med Fornøjelse; der er Hjerter deri og ingen Svulst, og det er meget. Derimod har jeg ikke endnu faaet fat paa «Synnøve Solbakken», som jeg længes efter at læse.

Hils nu din Frue og de gode norske Mænd og Kvinder, som endnu erindre en i Jylland begravet s. 419forhenværende Poet og Skjønaand, som imidlertid stadig bliver

Din hengivne
C. Hostrup.